

tredjepart, som tjenesteyderen ikke har modtaget nogen betaling fra, og endelig at give instruktion til tjenesteyderens bank om at overføre de modtagne betalinger, fratrukket tjenesteyderens vederlag, til kundens bankkonto.

(¹) EUT C 153 af 4.7.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2010 — Volvo Car Germany GmbH mod Autohof Weidenschhof GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof (Tyskland))

(Sag C-203/09) (¹)

(Direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — agenturgiverens opsigelse af agenturkontrakten — handelsagentens ret til godtgørelse)

(2010/C 346/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volvo Car Germany GmbH

Sagsøgt: Autohof Weidenschhof GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 18, litra a), i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382, s. 17) — agenturgiverens opsigelse af handelsagentkontrakten — handelsagentens godtgørelseskrav — national ordning, hvorefter et dette krav mistes, såfremt handelsagenten har misligholdt kontrakten på en sådan måde, at misligholdelsen begrunder en opsigelse af kontakten uden varsel, selv hvis misligholdelsen finder sted i tidsrummet mellem opsigelsen af handelsagentkontrakten og dennes ophør og agenturgiveren først har fået kendskab til misligholdelsen efter kontraktens udløb

Konklusion

Artikel 18, litra a), i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter er til hinder for, at en selvstændig handelsagent fratages retten til kundegodtgørelse, når agenturgiveren konstaterer en misligholdelse fra handelsagentens side, som har fundet sted efter

meddelelsen om kontraktens opsigelse med opsigelsesvarsel og inden dennes udløb, og som ville have kunnet begrunde en ophævelse af den omhandlede kontrakt uden varsel.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — straffesag mod Emil Eredics og Mária Vassné Sápi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Városi Bíróság — Republikken Ungarn)

(Sag C-205/09) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres retsstilling i straffesager — offerbegrebet — juridisk person — mægling i straffesager — gennemførelsesregler)

(2010/C 346/23)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Városi Bíróság

Tiltalte i straffesagen i hovedsagen

Emil Eredics og Mária Vassné Sápi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Szombathelyi Városi Bíróság — fortolkning af artikel 1, litra a), og artikel 10 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager — straffesag, hvor ofret er en juridisk person og hvor anvendelse af mægling er udelukket ved national lovgivning — begrebet »offer« i rammeafgørelsen — er andre personer end fysiske personer omfattet for så vidt angår mægling i straffesager? — betingelser for at anvende mægling i straffesager

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra a), og artikel 10 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager skal fortolkes således, at »offer«-begrebet ikke omfatter juridiske personer med henblik på fremme af mægling i straffesager som omhandlet i nævnte artikel 10, stk. 1.
- 2) Artikel 10 i rammeafgørelse 2001/220 skal fortolkes således, at medlemsstaterne i henhold til denne bestemmelse ikke har pligt til at muliggøre mægling for alle lovovertrædelser, hvis materielle elementer fastsat i henhold til national ret i det væsentlige svarer til de materielle elementer for lovovertrædelser, for hvilke der udtrykkeligt er foreskrevet mægling i nævnte lovgivning.

(¹) EUT C 205 af 29.8.2009.